

Regeringen har valgt at gøre ingenting. Den forsøger desperat at dække over de mange brudte valglofter. I valgkampen talte statsministeren fint og flot om uhumske toiletter og generende lukkedagø. Nu nævnes de ikke med et eneste ord af statsministeren. Og den Kvalitetsfond, som statsministeren talte om, på hele 50 mia. kr. har vist sig at være lige så meget værd som aktierne i Roskilde Bank.

Kl. 13:10

I tirsdags kom det frem, at vores folkeskoler, der jo er selve ryggraden i vores uddannelsessystem, siden 2001 har fået tilført færre og færre midler til renovering og vedligeholdelse. Faktisk er det så grelt, at hver fjerde skole, der har haft besøg af Arbejdstilsynet, får at vide, at deres indeklima rummer en klar sikkerhedsrisiko. Alligevel hævder regeringen frimodigt, at folkeskolen har fået flere penge til at løfte opgaverne. Det er jo en virkelighed, som hverken forældrene, lærerne eller eleverne for den sags skyld kan genkende.

Jeg tror heller ikke, at borgerne kan genkende, at det skulle være mere trygt at færdes på gaderne siden 2001. Økonomi- og erhvervsministeren kaldte sig forleden dag for moster skrap, da hun i rette tid kom ud af Justitsministeriet. Men hvad var det, hun opnåede? Den triste virkelighed er, at antallet af uopklarede sager sætter nye rekorder, at borgerne bliver mødt med en telefonsvarer, når de ringer efter hjælp, og at tilliden til politiet styrtdykker. Der findes i dag kvarterer, tæt på, hvor vi står nu, hvor borgerne ikke tør gå ud på gaderne om aftenen, fordi der skydes med skarpt. I min egen hjemby, Ishøj, brænder de unge biler af og skræmmer mennesker. Antallet af unge med indvandrerbaggrund, der har rodet sig ud i kriminalitet, er steget, og antallet af unge, der begår vold, er eksploderet. Jeg tror ikke, at borgerne føler sig mere trygge efter 7 år med fru Lene Espersen som justitsminister. Det viser sig jo, at moster skrap i stedet for var moster snak, og snak duer ikke, når det handler om borgernes tryghed.

Eller tag vores sundhedsvæsen. Efter 7 år med en borgerlig regering kan man konstatere, at ventelisterne trods lofter om det modsatte er helt på samme niveau, som vi kendte dem i 2001, og det er jo ganske enkelt ikke rimeligt, at patienter med alvorlige sygdomme bliver placeret på ventelisten, det er ikke værdigt i et moderne velfærdssamfund. Og læg mærke til, at den udvikling startede før strejkerne i foråret, ja, faktisk allerede under sidste valgkamp for knap et

år siden lå patienterne – til statsministerens store undren naturligvis – faktisk på gangene, og allerede under valgkampen steg antallet af patienter på ventelisterne. Regeringens svar har været at sidde på hænderne og vente på bedre tider og færre patienter. Nåh nej, det er selvfølgelig ikke rigtigt, for i statsministerens åbningstale i tirsdags sagde statsministeren, at han ville overvåge udviklingen. Det er lige så produktivt som at sætte sig til at vente på, at maling tørrer.

Danskerne fortjener en mere seriøs indstilling, og Socialdemokraterne har fremlagt en ambitiøs plan for, hvordan vi vil genoprette det danske sundhedsvæsen. Vi foreslår, at skattelettelser fra næste år bliver annulleret, og at de 5 mia. kr. i stedet for bruges på at skabe et historisk løft for vores fælles sundhed. Regeringen er i stedet for gået i gang med et stortilet ideologisk projekt, der går ud på at flytte ressourcer fra det offentlige sundhedsvæsen til det private, ja, regeringen har faktisk med åbne øjne skabt et system, hvor det offentlige må betale så store summer til private hospitaler på grund af alt for høje priser, at man nærmest skal være idiot for ikke at tjene penge på at drive privathospital i Danmark.

Socialdemokraterne er ikke imod privathospitaler, og vi har heller ikke noget imod behandlingsgarantier, det synes vi faktisk er godt, men vi har noget imod ulighed i sundhed, og vi har noget imod, at skatteborgernes penge bruges til at styrke de private hospitaler. Der må være fuldstændig fair konkurrence. For Socialdemokraterne er den fri og lige adgang til sundhed velfærdssamfundets kronjuvel.

Vi vil gerne have en åben og ærlig debat med danskerne om det her, og vi ønsker ikke en skjult privatisering, og der er vi måske fremme ved den nye skillelinje i dansk politik. Socialdemokraterne siger det, som det er. Vi skyder ikke skylden på nogen, der var der for 8 år siden, vi tager ansvar og fortæller, hvordan tingene er. Når en økonomisk krise er under opsejling, siger vi tingene, som de er, og fejrer ikke tingene ind under gultæppet, og vi siger, at der ikke er råd til skattelettelser, som nok er behagelige, hvis vi samtidig vil have bedre velfærd.

Vi er nødt til at indstille os på, at der venter os nogle år med en anderledes økonomisk situation, og det vil kræve et bredt samarbejde i Folketinget, hvor vi trækker i samme retning. Jeg tror også, det vil kræve et opgør med den lidt verdensfjerne, arrogante blokpolitik, der har eksisteret i 7 år. Socialdemokraterne er helt parat til